

परम्पर (e पर alius in *Acc.* et पर) successivus, ab alio ad alium progrediens.

परम्परा *f.* (Abstractum praecedentis) successio, progressio ab alio ad alium, *e. c. a patre ad filium.* BH. 4. 2.

परलोक *m.* (e पर et लोक) alius, futurus mundus, coelum. HIT. 73. 17.

परवत् (-वान्, -वती, -वत्, a पर s. वत्) alius potestati obnoxius. SAK. 36. 2. 43. 16.

परवत्ता *f.* (a praec. s. ता) Abstractum praec. UR. 91. 3.

परशु *m.* securis, ascia. SA. 4. 18. (Gr. *πέλεκυς.*)

परस्तात् *Adv.* (a पर ulterior, s. स्तात्) ultra, *cum abl.* BH. 8. 9.

परस्पर (e परस् - nom. sing. masc. hac in compositione Fem. et Neut. vice etiam fungente, servato सू ante प् secundum r. 79. - et पर, quod hac in compositione in obliquis sing. casibus solnm usurpatur) i. q. अन्योन्य q. v. H. 4. 36. SU. 4. 15. N. 13. 14. BH. 3. 11. 10. 9. M. 35.

परा (fortasse a पर alius sicut दक्षिणा a दक्षिण) *Praep. insep. retro.* (Cf. gr. *παρά*; lith. *par* (praep. insep.) retro, *e. c. par-wadīnu* revoco, *par-eimi* redeo; hib. *freá-, far-* *e. c. freagaraim* «I answer», *far-bhuille* «a back-blow», v. Pictet p. 89. Fortasse etiam lat. *re-*, osset. *ra-* huc pertinent, abjecta syllabá initiali. E goth. lingua *fair-* huc retulerim, attenuato *a* in *i*, praefixo *a*, v. gr. comp. 82.; germ. vet. *far, fir*; nostrum *ver*, v. Grimm III. 256. 4. c.; etiam *faur* pro e परा ortum esse potest, abjecto आ finali, attenuato *a* medio in *u*; germ. vet. *furi*; nostrum *für*; island. vet. *fyri*, attenuato आ in *i*; v. परि.)

पराक्रम *m.* (r. क्रम् ire praef. परा s. अ) vis, robur, fortitudo. H. 2. 36.

पराक्रान्त *v.* क्रम् praef. परा.

पराग *m.* (e परा et ग iens) pulvis. RAGH. 4. 30.

पराङ्मुख (BAH. e पराक् - secundum r. 59. pro पराच् aversus, mutato क् in क् secundum r. 58. - et मुख os, vultus) aversum os habens. IN. 2. 4. N. 8. 9.

पराच् *Adj.* (r. अश्च praef. परा, v. gr. 196.) aversus.

पराजय *m.* (r. जि praef. परा s. अ) 1) clades, strages. 2) separatio. N. 13. 34.

पराजित *v.* जि praef. परा.

पराधीन *Adj.* (रार. e पर alius et अधीन q. v.) alii subjectus, alius potestati obnoxius. BR. 1. 14.

पराभाव *m.* (r. भू praef. परा s. अ) clades, destructio. A. 10. 45.

परायण (e पर et अयन itio) *in fine compositorum BAH. aequat vocem पर* (v. gr. 666.); *e. c. शोकपरायण* moerorem tanquam praecipuum habens, moerori deditus, in moerore defixus. N. 12. 83. 23. 1. BH. 5. 17.

परार्थ्य vel परार्थ्य (a परार्थ - पर + अर्थ - praecipuum dimidium, s. य) eximius, excellens. H. 1. 30.

परावर *n.* (DVANDV. ex पर remotus et अवर posterior) remotum et posterius, *i. e., ut equidem puto, praeteritum et futurum.* SA. 6. 34.

परासु (BAH. ex पर remotus et असु q. v.) remotos vitales spiritus habens, mortuus. N. 11. 38.

पराह्न *n.* (ex पर et अह्न pro अह्न dies) pomeridianum tempus, posterior diei pars (cf. पूर्वाह्न). A. 4. 7.

परि *Praep. insep. circum; in comp. cum adjectivis valde, v. परिल्लु, परिशुष्क.* (Gr. *περί*, hib. *faii* «about, around» ejecto r; germ. vet. *furi*, island. *fyri*, nostrum *für* huc referri possent, nisi र finale in linguis germanicis ubique evanisset, quam ob rem vocalem *i* hujus praepositionis ab *d* formae परा deduxerim, quod primum in *a* breve, deinde, quod saepissime accidit, in *i* se attenuaverit. De lat. et lith. *per* v. परि.)

परिल्लान्त *v.* ल्लाम्.

परिल्लोष्ट *m.* (r. ल्लिष् वexare praef. परि s. तृ) vexator. DR. 9. 7.

परिखा *f.* (r. खन् fodere praef. परि, abjecto अन्, suff. अ in fem.) fossa quae urbem cingit.

परिग्रह *m.* (r. ग्रह praef. परि s. अ) 1) amplexus. Lass. 85. 2. infr. 2) comitatus, familia. BH. 6. 10. *in comp. c.* अ. 3) uxor. UR. 70. 14.

परिघ *m.* (r. हन् ferire, praef. परि, ह् mutato in घ्, cf.